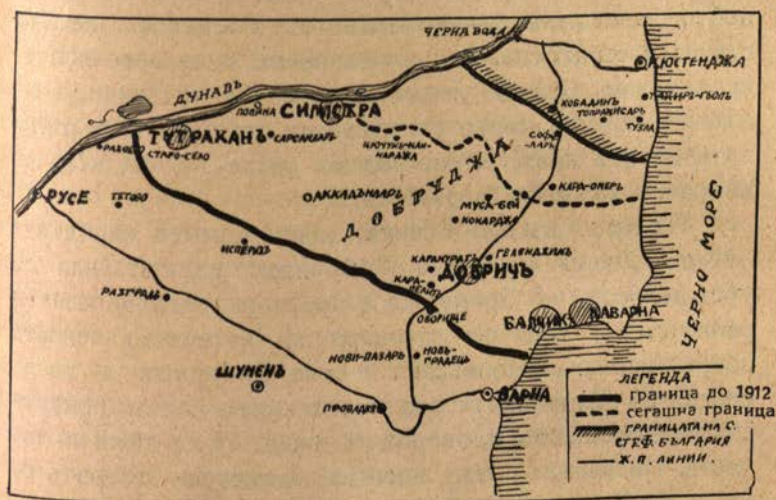

до 180 метра. Изгледътъ е величественъ, както от-
близу, когато пътуваме покрай скалитъ, тъй и отда-
лечъ. Бѣлитъ очертания на тия чудни скали цѣли 22 го-
дини съзерцавахъ съ дълбока тъга посетителитъ и жи-
телитъ на Варна. Тѣхниятъ хубавъ видъ спомняше по-
силно за поробения край, и мжката ставаше по-дъл-
бока. . . По-нататъкъ чудно бѣлата стена се разкъсва
при малкото солено езеро и отново продължава все тъй

стрѣмна и ослѣпително бѣла къмъ Каварна. Тукъ се
отваря широкъ долъ, въ дѣното на който лежи градътъ.
Оттамъ брѣгътъ взема ю. източна посока до носъ
Калиакра, гдето се намира голѣмъ фаръ и развалини на
старовремска крепостъ. Тукъ брѣгътъ завива на северъ.
Той е все скалистъ, стрѣменъ, недостъпенъ и живопи-
сенъ, но неговата височина намалява. При Калиакра е
60 м. високъ, по-нататъкъ слиза до 40 м., а при с. Ша-
бла започватъ край брѣга низки, пѣсъчливи крайбрѣ-
жия съ нѣколко малки езера — Дуранкулашко, Сал-
тамъшко, Шабленско и др., които сж богати съ риба.
Тия низини преминаватъ и въ Северна Добруджа. Едно